

Tags voor toezicht

door Iris de Veer

In de winter als de hekken dicht zijn komen er nog wel eens onwelkome gasten op ons park. Om de veiligheid te vergroten en om meer mensen van ons mooie park te laten genieten kunnen honden-uitlaters van het bestuur een tag krijgen om zo ook in de winter hun hondje te kunnen uitlaten in ons park. Leuk voor hond en baasje en meer toezicht in de winter. Goed voor beide partijen. Inmiddels zijn er ruim 20 omwonenden met een "hondentag". Ze krijgen die voor een jaar en moeten die elk jaar laten vernieuwen bij het bestuur. Ze ondertekenen dan een overeenkomst met gedragsregels (drollen opruimen). Ik trof een aantal baasjes en hun honden bij het ophalen van hun tag.

Yvonne laat regelmatig haar hond Brownie uit. Brownie is een Italiaanse waterhond (om duur te doen een Lagotta Romagnola). Dat zijn honden waarmee je truffels kunt zoeken, niet dat je daar in ons park iets aan hebt, maar goed. Ze wonen op de Haarlemmerweg. Yvonne is al 10 jaar ingeschreven bij Sloterdijkermeer en weet dat er een lange wachttijd is. Ze komen dagelijks in ons park en zijn erg blij met hun tag.

Marco woont in de Voortuinen (het voormalige ING-gebouw). Hij heeft een ruwharige teckel. Die is er even niet bij, dus op de foto staat hij met Pip, de hond van de voorzitter. In de coronatijd woonde hij nog in de Vinkenlaan en liep vaak rond. Zo kwam hij per ongelijk bij ons park terecht. Op een gegeven moment ontdekte hij ook de kantine en de winkel. De sfeer deed hem heel erg denken aan de camping waar hij met zijn ouders tijdens zijn jeugd altijd de vakanties doorbracht. "Het is niet zo stads. Mensen zeggen elkaar hier gedag." Hij heeft tuinders leren kennen en gaat zelfs regelmatig even een borreltje bij ze drinken in het seizoen. Toen hij met zijn vriend groter ging wonen hebben ze een hond genomen. Zo dicht bij het park, komen ze er bijna dagelijks.

Isabel en **Jeffery** wonen in Salt, het witte gebouw bij de Brettenpaingang. Isabel komt uit Duitsland, Jeffery. Ze hebben een teckel. Ze vinden ons park zo vredig, zo ver van het stadsgedruis. Twee jaar geleden hebben ze Sloterdijkermeer ontdekt, als een verborgen schat. Ze dachten eerst dat je er niet in mocht. Ze voelen zich heel gelukkig op hun plek dicht bij het centrum met zo veel groen. Ze vinden het heel erg belangrijk dat de volkstuinten mogen blijven bestaan. “Dit mag nooit verloren gaan. Je hebt hier nog echt contact met mensen.”

Marc wandelt met Maeve. Maeve is een Aussie, een Australische herdershond. Ze wonen in ook in Salt. Marc hoorde van andere hondenbezitters dat hij hier ook in de winter met Maeve zou kunnen wandelen. Hij liep al vaak door Sloterdijkermeer en Nut naar het Westerpark. “Het is leuk, je ziet mensen bezig in hun eigen tuintje en in het openbaar groen. Mensen, zeggen je gedag. Ik zou me ook wel graag willen inschrijven om vrijwilligerswerk hier te doen om mee te helpen. Misschien ga ik me zelfs wel inschrijven voor een tuin.”

Ximena en **Jeffrey** wonen met Benny, hun spaniel in Pepper, het zwarte gebouw bij het Brettenpad. Zij krijgen vooral een relaxed gevoel van ons park. Ximena komt uit Mexico. “Daar heb je veel meer ruimte dan in Nederland. Het is een verademing om dit naast je huis te hebben. Je hebt zo echt contact met de natuur. Dat doet me aan Mexico denken.” Ze vinden het er ook heerlijk rustig. “Je loopt niet het risico dat je overreden wordt door een fatbike of zo.” Ze dachten eerst dat het een “gated community” was, waar je niet mocht komen. Ze zaten met Hans en Pip op de puppycursus en zo kwamen ze er achter dat je hier, ook in de winter, kon wandelen.